

De tweede boetpsalm - Psalm 32

In de Psalmen zien we de heiligen in het hart. Ze bezingen wat God door Zijn Geest ons leert. Er is geen toestand in het christenleven, geen nood, geen innerlijk lijden, geen schuldbelijden, geen vreugde, geen vertrouwen, of het wordt verwoord in de psalmen.

Psalm 6, 32, 38, 51, 102, 130 en 143 zijn de zogenaamde boetpsalmen.

Psalm 32 is een psalm van David. De Psalmen 32 en 51 staan beide in verband met overspel (David en Bathseba) en de moord op Uria. Psalm 51 is eerst gedicht, daarna Psalm 32. Onze psalm spreekt van belijden en vergeven.

Zonde is niet slechts een foutje.

Wij mogen niet redeneren: "God zal het wel door de vingers zien. Ik kan er niets aan doen."

Velen denken zo. Maar dat is een beledigen van de heiligheid van God!

God is wel barmhartig, maar ook heilig en rechtvaardig. Hij is zo hoog verheven. Daarom kan Hij onze onheiligheid, zonde en ongerechtigheid zelfs niet zien!

Wil God de zonde ongestraft laten? Beslist niet. De HEERE is daarover zeer vertoornd. Hij kan dat niet dulden! Hij kan niet anders dan ons straffen - ons verdelgen! Zijn heiligheid moet onze onheiligheid verdelgen, weg doen, verteren.

Het zal gebeuren met een intensiteit en grootheid en met eeuwige gevolgen, die wij niet eens kunnen beschrijven. God heeft een grote afkeer van degenen die hun knieën niet willen buigen, die volharden in hun vijandschap.

David was echt een man die leefde met de HEERE. Wat een prachtige psalmen heeft hij gedicht. Hij kende een teer geloofsleven. Daarin heeft het regelmatig belijden van zonde een plaats.

Een ongelovige belijdt nooit zijn zonde! Een farizeeër stalt uit hoe goed hij is.

Maar een gelovige (een kind van God) belijdt zijn zonde.

In vers vijf worden drie verschillende woorden gebruikt: zonde, ongerechtigheid en overtredingen.

Zonde is: het doel missen. We doen niet wat geboden is. Dit woord typeert de zonde als misslag. Aan onze bestemming beantwoorden we niet.

Hij ziet zijn zonde nu als ongerechtigheid - het afwijken van de rechte weg, de weg die door de HEERE is voorgeschreven. Hij is op een heel verkeerde weg gaan. Er zit een element van opzet in.

Het derde woord "overtredingen" is: in opstand komen tegen God; rebellie. Afvallen van iemand. De nadruk ligt op de persoonlijke beslissingen die in de zonde uitkomt. Het is: zich openlijk tegen God verheffen. We gaan volledig tegen God in. David is een verbondsbreker.

Onze gedachten, begeerten en verlangens - het is alles met zonde bezoedeld en bevlekt. Onze woorden zijn lang niet altijd tot eer van God en onze daden - wat wij doen moeten, doen we vaak niet. En wat we niet moeten doen, dat doen we.

De zonde steekt altijd weer de kop op, ook in de gelovige.

David zegt: "Toen ik zweeg, werden mijn beenderen verouderd."

David zwijgt over zijn zonde; hij heeft lang geprobeerd het grote kwaad te verbergen.

Hoe komt het, dat David zwijgt? Hij spreekt zelf van het bedrog van zijn geest (vers 2c).

Hij beledt zijn zonde niet oprecht. Hij zag zijn misdaad niet als opstand tegen God.

Gemakkelijk had hij het niet. "Toen ik zweeg, werden mijn beenderen verouderd, in mijn brullen de ganse dag. Want Uw hand was dag en nacht zwaar op mij; mijn sap werd veranderd in zomerdroogten."

David voelde de toorn van God.

Zomerdroogte - in Israël regent het niet van mei tot september. Wat kan het dan dor zijn! Verschrikkelijk. Als u de zonde wilt verbergen, hebt u geen troost en geen echte blijdschap.

Maar Gods genadige hand doet hem de zonde erkennen en belijden. De HEERE brengt hem tot de oprechte belijdenis: "Mijn zonde maakte ik U bekend, en mijn ongerechtigheid bedekte ik niet. Ik zeide: Ik zal belijdenis van mijn overtredingen doen voor de HEERE."

Hij kon het niet langer tegenhouden.

David zegt: Mijn zonde, mijn ongerechtigheid en mijn overtredingen. Dat is een oprechte belijdenis. Dan erkennen en belijden we onze eigen zonde. Dat is een goed teken.

We kijken dan niet naar andere mensen. We zoeken geen excuses meer, geen verontschuldgingen. De Heilige Geest overtuigt. Hij brengt tot een concrete belijdenis van zonde en schuld.

Dan zien we de ernst van onze situatie in: "Ik weet dat in mij, dat is, in mijn vlees, geen goed woont." Dan wordt u eerlijk voor God. Evenals de verloren zoon die sprak: "Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en voor u, en ben niet meer waardig uw zoon genaamd te worden." Hier ben ik met al mijn zonde; ik belijd ze voor U.

"Ik zal belijdenis van mijn overtredingen doen voor de HEERE." Hij gaat er niet mee naar de priester, maar naar de HEERE, de trouw Verbondsgod, Die belooft: "Ik, Ik ben het, Die uw overtredingen uitdelg, om Mij nentwil." (Jes. 43 : 25)

Hoe kan God zo groot kwaad vergeven?

Vergeving is alleen mogelijk vanwege het kruisoffer van Christus. "Zonder bloedstorting geschiedt geen vergeving." (Hebr. 9 : 22b)

God rekent de zonde niet toe aan de schuldige, maar aan Zijn Zoon! "Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem." (2 Kor. 5 : 21)

Christus droeg de schuld van de zonde, om Zijn volk ervan te verlossen.

Hij Die Zelf nooit zonde hoefde te belijden - Hij had geen zonde - nam de zonde op Zich.

God hoort het smeekgebed van een schuldige, omdat Christus de grote Voorspreker is. Om Zijn voorbede dus. Als een arme, ellendige zondaar vlucht naar Christus, is er volkomen vergeving. U ontvangt vrede. Dit is de weg; dit is Gods weg. "Die zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn; maar die ze bekent en laat, zal barmhartigheid verkrijgen." (Spreuken 28 : 13).

"En Gij vergaaft de ongerechtigheid mijner zonde." (vers 5d)

De Schrift is rijk aan woorden voor "vergeven". Zonden uitdelgen; zonden in de diepten der zee werpen, in een zee van eeuwige vergetelheid; de zonde wegnemen etc.

God neemt de macht van de zonde weg, de schuld van de zonde, de smet van de zonde en de gevolgen van de zonde.

De apostel Johannes schrijft: "Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve, en ons reinige van alle ongerechtigheid." Dat is wat David heeft ervaren.

Hij zegt: "Hierom zal U ieder heilige aanbidden in vindenstijd."

Vindenstijd. - de tijd waarin het vinden van de HEERE nog mogelijk is! Zoekt den HEERE, terwijl Hij te vinden is.

Als u die weg gaat, zult u het ervaren: Gij zijt mij, HEER', ter schuilplaats in gevaren.

Er is bij alle nood van uw ziel, bij al uw zonde en schuld geen veiliger Schuilplaats dan bij de HEERE Die getrouw is - de God des verbonds.

Hij is een Waarmaker van Zijn Woord.

Vers 8 - 10. "Ik zal u onderwijzen, en u leren van de weg, die gij gaan zult."

In deze drie verzen hebben wij een aanspraak van God tot de ziel.

De dichter spreekt hier van de heiliging die aan de rechtvaardiging is verbonden.

Rechtvaardiging is vrijspraak.

Heiliging is voortgaande vernieuwing van hart en leven door de kracht van de Heilige Geest.

Sommige mensen roemen over hun rechtvaardiging, terwijl ze aan de heiliging niet toekomen.

Dat is mis. Wie vergeving van zonde ontvangt, zal in Gods wegen gaan! Verlangt u dat? Naar het Woord te leven? Naar al Gods geboden te leven?

Daar komt dan iets van uit in ons leven, ook in onze levensstijl, in onze handel, in onze wandel, in ons gedrag, in de opvoeding van onze kinderen. Wie we zijn in huis.

Zoeken wij de wegen en de geboden van de HEERE?

Dan gaan we vragen wat Paulus vroeg, toen hij op weg naar Damascus door de Heilige Geest vernieuwd werd: "Heere, wat wilt Gij dat ik doen zal?"

"Ik zal u leren van de weg die gij gaan zult; Ik zal raad geven." Gods wegen kennen wij niet uit onszelf. Het is niet wat wij kiezen.

De psalmist bidt: HEERE, maak mij Uwe wegen door Uw Woord en Geest bekend. De Schrift is het enige kompas; zij is uw reisgids.

Wat is het groot dat de HEERE ons Zijn wegen bekend wil maken! Wat heeft Hij veel geduld. Zijn oog is op Zijn kinderen. Hij let erop of ze in Zijn wegen gaan. Wij mogen wel vragen: Ga mij met Uw heillicht voor.

Als wij ons maar niet tegen Gods onderricht verzetten. Heel wat kerkgangers doen dat. Ze lijken op een muilnier, een dom beest, dat gedwongen moet worden om de goede kant op te gaan. We zingen weleens:

*Och, of wij Uw geboën volbrachten!
Genâ, o hoogste Majesteit!
Gun door 't geloof in Christus krachten,
om die te doen uit dankbaarheid.*

Uit wederliefde. Dan merkt u dat Gods geboden niet zwaar zijn. De Zaligmaker nodigt: "Neemt Mijn juk op u ... Mijn juk is zacht en Mijn last is licht."

Dat is puur evangelie.

De dienst van de HEERE is niet somber; het is een liefdedienst.

"De goddeloze heeft veel smarten, maar die op de HEERE vertrouwt, dien zal de goedertierenheid omringen." Goedertierenheid - verbondstrouw.

"Verblijdt u in den HEERE, en verheugt u, gij rechtvaardigen! en zingt vrolijk, alle gij oprechten van harte!"

Gespreksvragen

1. Waarom moet een schuldbelijdenis concreet zijn? De zonde bij de naam noemen?
2. Hoe komt u aan zuivere kennis van uw zonde? Wat is de functie van Gods wet hierin?
3. Is schuldbesef genoeg? Is het een teken dat God met je bezig is?
4. De zonde grieft God. De zonde is ook opstand tegen God! Hoe kan het, dat God toch de zonde wil vergeven?
5. Wat zijn de consequenties als wij onze zonde niet belijden? Is het mogelijk dat we ziek worden van onbeleden schuld?
6. Hoe weet u dat uw zonden vergeven zijn?
7. Wat is volgens vers elf het gevolg van de vergeving?